

NAKAZIĆ SIĘ (8) *vb pf*

Zawsze się.

Oba a jasne.

inf nakazić się (2). ◇ *fut* 2 sg nakazisz się (1). ◇ 3 sg nakazi się (1). ◇ *praet* 3 sg f nakaziła się (2).
◇ *plusq* 3 sg m nakaził się był (1). ◇ *con* 3 pl subst by nakaziły się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. nakazić.

Zepsuć się, zniszczyć się, ponieść uszczerbek (8) :

nakazić się od czego (2): I Przyślży muchy barzo ciężkie do domow Fáraonowych y sług iego/ y ná wzyłtkę ziemię Egyptką: thák iż nákáziłá sie ziemiá [*corruptaque est terra*] od takowych much. *Leop Ex* 8/24; Iklep v ołtarzá nákáził sie był od ognia *BielKron* 293v.

Szereg: »nakazić się a napsować« (1): yáko kyedy kto máteryą yáką długo moczy/ wnet sie nákázić á nápsować musi *GliczKsiąż* E4v.

Przen: *Ulec zepsuciu moralnemu* (1) : gdyby onego lámeo diácipuł prace wzywał/ nye mogłoby to być/ áby sie nyemyał/ nákázić/ á takim thez obłędliwem oštác yákiem yeft sam náuczycyel. *GliczKsiąż* L4v.

a. *O organizmie (żywym) i funkcjonowaniu władz fizycznych* (4) : wiedz iż mania ieft niemocz gdy sie przednia część mózgu w czele nakazi tak iż on człowiek złe dumanie miewa. *GlabGad* D8; Aczći mi po wczoráyłzym/ iefzcze szumna głowá/ Więc sie też nákáziłá/ iáko czuię mowa. *PaxLiz* E3v.

nakazić się od kogo (1): tych ludzi stręż [!/] sie ktorzy służą ludziem gruboniemocznem [!/] bo tych szaty śmierdzą fro⁸⁰ wrzodowem śmrodem/ bo sie richło nakaziłz odnich. *FalZioł* V 62v.

Zwrot: »nakazić się powietrzem« (1): Niektorzi rutę z Orzechy włoskiemi iedzą aby sie nienakaziły powiethrzem iadowithem *FalZioł* V 62v.

Synonim: napsować się.

Formacje współrdzenne cf KAZIĆ.